

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās.

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 120/121 (918/919)

Svētdien, 1956. g. 14. oktobrī

7. gads

JAUNAJĀ LOPKOPĪBAS GADĀ GŪT DAUDZ LABĀKUS REZULTĀTUS

Lopkopība ir viena no galvenajām vadošajām lauksaimniecības nozarēm mūsu republikā un rajonā. Šīs lauksaimniecības nozares straujāka attīstība, lūk, neatliekams mūsu rajona kolchoznieku un kolehoznieču, MTS darbinieku un lauksaimniecības speciālistu uzdevums. Par to, cik lielas iespējas ir šajā virzienā, liecina mūsu rajona labāko lopkopības kolchozu darba pieredze. Tā, piemēram, kolchozs „Nākotne” (priekšsēdētājs b. Rušnieks) 1955./56. lopkopības gadā palielināja piena iegūvi no katras barības govys par 300 kg, salīdzinot ar 1954./55. lopkopības gadu un iegūva no katras govys pa 2504 kg piena. Tas panākts, pateicoties apzinīgai un teicami slaucēju darba rezultātiem, nodrošinot lopus ar labu barību pietiekošā daudzumā.

Labākās šī kolchoza slaucējas b. A. Soltuma no vienas govys iegūva 2579 kg piena, b. Švirkste 2579 kg, b. Romanovska 3577 litri no vienas govys pie 5,5 gada govīm grupā.

Tagad, kad rajona kolchozi rezumē lopkopības gada rezultātus, nevar neminēt tādu kolchozu kā „Latgales zieds” (priekšsēdētājs b. Bulmeisters). Šajā kolchozā, pateicoties aploku sistēmas ganībām, ganu un slaucēju pašaižliedzīgajam darbam, palielināta piena iegūve caurmērā no vienas govys par 401 kg, salīdzinot ar iepriekšējo gadu. Tā rezultātā kolchozā šogad iegūts par 73 tonnām piena vairāk kā pagājušajā lopkopības gadā.

Kolchozi Kaļiņina vārdā nosauktais, „Ziedošā vārpa”, „1. Maijs”, Molotova vārdā nosauktais, „Padomju Latvija”, Leņina vārdā nosauktais un rinda citu palielināja piena iegūvi caurmērā no vienas govys par 100—300 kg, salīdzinot ar 1954./55. lopkopības gadu. Šie, kaut arī mazie, panākumi piena ražošanā gūti, pateicoties apzinīgam slaucēju un ganu darbam, pareizai lopu ganīšanai un piebarošanai.

Kā piemēru gaļas, it sevišķi bekona ražošanā, var minēt Čapajeva vārdā nosaukto kolchozu (priekšsēdētājs b. Gaševs). Šajā kolchozā vienmēr teicami kārtībā cūku ferma. Labākās cūkkopes Annele Buka un Emīlija Dimante nobaroja un nodeva valstij 49 bekonus. Kolchozs gaļas ražošanas plānu izpildīja par 108 procentiem un iegūva uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes 33,5 cnt gaļas, tai skaitā 26 cnt cūkgaļas uz 100 ha aramzemes.

Tomēr rajonā ir kolchozi, kur sabiedriskās lopkopības attīstība, lopkopības produktu ražošana atstāta pašplūsmē. Pie tādiem kolchoziem pieskaitāmi „Strauts” (priekšsēdētājs b. Bogdanovs), „Cīņa” (priekšsēdētājs b. Melderis), „Zelta vārpa” (priekšsēdētājs b. Černodubs). Šie kolchozi lopkopības produktu palielināšanas vietā strauji to samazina. Piemēram, kolchozs „Strauts” šogad samazināja piena iegūvi no vienas govys par 276 kg, bet piena kopieguvi par 28 tonnām. Kolchozā „Cīņa” no vienas govys iegūva par 212 kg mazāk, „Zelta vārpa” — par 169 kg. Pēdējais piena kopieguvi samazināja par 40,2 tonnām.

Šāda strauja piena iegūves samazināšana izskaidrojama tikai ar to, ka kolchozu priekšsēdētāji, brigadierī un lauksaimniecības speciālisti bezatbildīgi izturas pret lopkopību, viņi necentās ieviest labāko lopkopības kolchozu pieredzi lopu kopšanā un uzturēšanā. Šis svarīgais darbs faktiski bija atstāts pilnīgā pašplūsmē.

Minēto un citu kolchozu samazinājumi piena iegūvē no vienas govys, salīdzinot ar pagājušo gadu, dod caurmērā pa rajonu no vienas govys tikai 1411 kg piena, plānoto 1632 kg vietā, bet piena kopieguve, salīdzinot ar pagājušo gadu, ir tikai 104,7 procenti.

Katram saprotams, ka ar šādiem rādītājiem apmierināties nevar. Uzdevums ir viens — jaunajā lopkopības gadā ir jādara viss iespējams, lai krasi palielinātu piena, gaļas un citu lopkopības produktu ražošanu. Galvenais noteikums, kas izšķir lopkopības produkcijas iegūšanas iespējas, ir un paliek stabila lopbarības bāze kā ziemas tā vasaras periodā. Sagatavot pietiekošā daudzumā rupjās un sulīgās barības, koncentrātu, lūk, visatbildīgākais kolchozu uzdevums. Tāpēc tagad jādara viss, lai laukos zem sniega nepaliktu neviens kilograms siena, salmu, pelavu, cukurbiešu lapu un lopbarības sakņaugu.

No pagājušo gadu pieredzes zināms, ka pat pie pietiekoša daudzuma lopbarības ziemas perioda sākumā, pavasarī lopi cieš no lopbarības trūkuma tikai tāpēc, ka ziemas laikā barība bezsaimnieciski tiek izlietota un slikti glabāta. Tas šogad nedrīkst atkārtoties. Visi esošie barības krājumi jāuzņem stingrā uzskaitē. Vēlreiz jāapskatās visi lopbarības šķūņi un kaudzes, jānolīdzina kaudzēs radušies iesēdumi, lai lietus un sniega ūdeņi nebojātu lopbarību kaudžu iekšienē, tas pats jādara arī ar skābarības stīrpām, kur tā ieskābēta virs zemes. Īpaši svarīgi saglabāt no mitruma pelavas, tāpēc, ka no pat neliela daudzuma ūdens, ja tas iekļūst gubas iekšienē, pelavas stipri bojājas. Tāpēc tās jāglabā šķūņos vai labi nosegtas ar salmiem. Vislabāk pašlaik pelavas ieskābēt kopā ar cukurbiešu lapām, atāla zelmeni, lopbarības kāpostiem, vai spirta rūpnīcas šķiedrēm.

Katrā kolchozā jāpastāda lopbarības izlietošanas plāns katram mēnesim un tas stingri jāievēro. Tikai tad gadījumā varēs panākt lopu barošanas vienmērīgumu visā kūtī stāvēšanas periodā. Aprēķinot nepieciešamos lopbarības daudzumus katram mēnesim, jāņem vērā lopu stāvokļa izmaiņas vienā vai otrā ziemas mēnesī. Piemēram, lopu pieaugums, lopu nodošana barošanā, laktācijas periodā utt. Nepieciešams arī pateikt, kādā kārtībā jāizbaro noteikti barības veidi, iedalot, piemēram, labāko sienu jaunlopiem, jēru mātēm. Lopbarības izlietošanas mēneša plāni jāapspriež un jāapstiprina kolchozu valžu sēdēs un jānodod fermās to stingrai izpildei.

Īpaši liela nozīme lopbarības racionalā izlietošanā ir pareizai un kvalitatīvai visu veidu lopbarības sagatavošanai izbarošanai, tāpēc jau tagad jāsavēd kārtībā esošie un jāiekārto jauni barības sutinātāji, griezēji un jānodrošinās ar nepārtrauktu ūdens piegādi fermās.

Sekmīgā lopu pārziemošanā ļoti svarīgu vietu ieņem labas lopu mītnes, tāpēc savlaicīgi jāpabeidz uzsākto mītņu celtniecība un veco remonts.

Organizēta lopu pārziemošana ne tikai nostiprinās pirmos panākumus piena un gaļas iegūvē, bet arī palīdzēs tālāk attīstīt lopkopību mūsu rajona kolchozos.

Rajona lopkopības darbinieki! Izvērsim aktīvu socialistisko sacensību par teicamu lopu pārziemošanu, par strauju lopkopības produktu ražošanu jaunajā 1956./57. lopkopības gadā!

PĀRSKATS

par piena iegūvi rajona kolchozos no 1955. g. 1. oktobra līdz 1956. g. 1. oktobrim (pēc plānu komisijas un CSP ziņām)

Kolchoza nosaukums	Piena kopieguve, % pret pagājušo gadu	Izslaukts no 1 gada govys kg no 1. X 1955. g. līdz 1. X 1956. g.	Novirzīšanās vairāk (+) vai mazāk (-)	Iegūts uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes (cnt)	
				1955. g.	1956. g.
Latgales zieds	152,3	1519	+401	67	105
Kaļiņina v. n.	146,6	1262	+337	59	88
Dzintene	122,1	1379	+170	104	141
Draudzīgais maijs	119,4	1159	+75	51	66
1. Maijs	118,2	1455	+271	90	111
Ziedošā vārpa	117,8	1383	+272	105	129
Padomju Latvija	117,8	1227	+222	70	78
Uzvara	114,5	1439	+64	118	133
Leņina v. n.	113,4	1455	+200	86	102
Nākotne	112	2504	+299	203	247
Darba tauta	111,5	1327	+27	125	146
Čapajeva v. n.	111,1	1569	+172	162	178
Molotova v. n.	108	1386	+261	64	70
Stalīna v. n.	103,5	1767	+60	189	200
Oškalna v. n.	100,6	1322	+80	163	164
Molodaja gvardija	97,9	1349	+143	81	86
Darbs	97,6	1568	+166	190	187
Brīvais zemnieks	94,4	1485	+57	182	191
Sarkanais karogs	92,4	1225	+92	108	119
Vorošilova v. n.	90,9	1063	-9	88	87
Zelta vārpa	88,8	1462	-169	207	207
Maļenkova v. n.	88,6	1236	+2	159	141
Strauts	87,8	1518	-276	197	192
Cīņa	80,8	1006	-212	126	96

Augsti sasniegumi aītkopībā

Ar teicamiem panākumiem darbībā lopkopības gada noslēgumu sagaidīja kolchoza „Nākotne” aītkope Veronika Daugavvanaga. Produktīvas iegūvē Veronika sasniegusi tādu rezultātu, kas tuvi republikas labāko aītkopju — pirmrūdnieku sasniegumiem. No 59 aītām lopkopības gadā saņemti 74 jēri, kas sastāda no 100 aītām 120 jērus.

Veronikas Daugavvanagas aītām vilna no 8—10 cm gara, tāpēc arī no 67 nocirptām aītām iegūts 267 kg vilnas. Parēķinot redzams, ka caurmērā nocirpums ir 4 kg no aītas. Šādus sasniegumus aītkope guvusi ar lielu darba mīlestību un teicamu dzīvnieku kopšanu.

Daudz viņai palīdzējis arī piefermas lauciņš, kas nav liels — tikai 0,15 hektaru, bet lopbarības biešu raža tur uzaugusi laba.

Rok pēdējās kartupeļu vagas

Stalīna vārdā nosauktajā kolchozā drīz būs tīri visi kartupeļu lauki. Norakti jau 24 hektari no iestādītā 31 ha. Sevišķi labi kartupeļu rakšana veicas 2. kompleksās

Par pašaižliedzīgo un rūpīgo Veronikas Daugavvanagas darbu liecina izstrādes dienu ieraksts darba grāmatīnā. Līdz 1. septembrim te bija ierakstītas 553 izstrādes dienas. Veronika šogad ir rajona lauksaimniecības izstādes kandidāte un šo atzīnību viņa ir nopelnījusi godam.

Izstādē mūsu rajona aītkopji varēs sīkāk iepazīties ar b. Daugavvanagas darba panēmieniem.

Attēlā: kolchoza „Nākotne” aītkope Veronika Daugavvanaga ar saviem dzīvniekiem.

J. Zusānā foto

O. Paleja

LOPU NOVIETNES,

Ir beidzies lopkopības gads. Reizē ar to kolchozu vadītājiem un lopkopības darbiniekiem jābūt vēl lielāka atbildība par jaunā lopkopības gada sekmīgu ieviešanu un lopu ieziešanu.

Nelabvēlīgie laika apstākļi jau tagad prasa, lai ikviena lopu mītne būtu laikus sagatavota ziemai, lai pilnā sparā veiktos remonts.

Par lauksaimniecības arteli „Strauts“ to nevar teikt. Lopu novietņu te vairāk kā nepieciešams, bet tās ir tādā stāvoklī, ka lopi tur neizturēs ziemas salu.

Palūkosimies tuvāk kā izskatās kūti, kas izvietotas 1. laukkopības brigādē. Kūti, kur novietotas jaunietes Antonijas Āriņas kopšanā nodotās 12 govīs, lopkope var redzēt cenšas ieturēt kārtību, bet viņai tas nepadodas. Kūtij nav neviena loga, ja neskaita durvis izzāgēto caurumu, taču tur diezgan gaišs, jo sienās un griestos ir tik daudz caurumu, kas pilnīgi telpu nodrošina ar nepieciešamo gaismu.

Tāda pati „gaišā“ mītne ir arī Martas Puidas koptajiem jaunlopiem.

Annas Lāčkājas koptie jaunlopi novietoti šķūnī. Pakaišu materiāla te nav. Jaunlopi stāv līdz ceļiem mēslos un vircā, kas protams nevar atsaukties uz lopiem labvēlīgi.

Dažās mītnēs ir galīgi sa-

vai grausti?

pūvušas sijas un griesti. Par siltu segumu uz tiem nav ko runāt, jo griesti to neizturēs tā kā tā. Lopkopes jau tā katreiz kūti ienāk ar bažām, ka šis griestu izsmiekls neuzgāžas uz galvas.

Tātad par lopkopības fermām kolchozā „Strauts“ paliek tāds iespaids, ka te var redzēt visu to, kā nevar un nedrīkst izskatīties lopu mītnes, sagaidot ziemu, un ne jau tikai ziemu, bet ka vispār no tādās mītnēs novietotiem lopiem nav ko gaidīt augstu produktivitāti.

Uz katra soļa te var redzēt ka kolchoza valde un it sevišķi valdes priekšsēdētājs b. Bogdanovs nolaidīgi veic savu pienākumu.

Pat jaunajā cūku fermā, „Grugulēs“, kas no ārpuses izskatās apmierinoša, nav nekādas kārtības. Te nav pilnīgi iekartota kanalizācija un tāpēc par sausumu nav ko runāt. Pa izsistajiem logiem svilpo vējš. Te nav iespējams uzturēties nedz lopiem, nedz kopējam.

Cik ilgi šādu stāvokli cietīs kolchoza valde un b. Bogdanovs to grūti pateikt, bet lopkopes to ilgāk vairs negrib ciet. Lopkopības nenovērtēšanai kolchozā vienreiz jā dara gals un tas jāpanāk vienalga ar kādiem līdzekļiem.

M. Krauja

Agronoma padoms

Kā šķirot līnu stiebrīņus

Šogad Līvānu rajona līnu audzētāji caurmērā pa rajonu no 1 ha iegūst pa 15 cnt līnu stiebrīņu un pa 2 cnt līnsēklu. Rajona kolchozi līnu produkciju nodod Preiļu līnu fabrikā. Nodotie līnu stiebrīņi rāda, ka šogad to kvalitāte ir augsta. Caurmērā galvenais nodotās produkcijas daudzums tiek novērtēts ar 1,25—1,50 numuru, kaut gan pēc kontraktācijas plāna paredzēts caurmērā nodot 1. numurā. Šogad nav bijis gadījumu, kad stiebrīņi tiktu piegādāti ar šādu kvalitāti. Tas nozīmē, ka katrs līnu hektars šogad var ienest ne mazāk kā 10.000 rubļu naudas ienākumu un 9 cnt kviešu. Visā rajonā no linkopības, ja līnu produkciju nodod stiebrīņu veidā, var iegūt ap 14 miljonu 500 tūkstošus rubļu nauda un 13 tūkstošus centneru kviešu.

Lai šo iespēju pārvērstu īstenībā, visiem linkopjiem sevišķa uzmanība jāveltī līnu stiebrīņu šķirošanai, kas ievērojami ceļ līnu produkcijas kvalitāti. Pats galvenais, ko savā darbā nedrīkst pieļaut linkopji, ir — līnus pacelt pirms to pilnīgas gatavības, vai pārturēt izklātus uz lauka. Tas var novest pie līnu šķiedras bojāšanās un ienākumu samazināšanās tāpēc, ka līnu fabrika šādu līnu produkciju pieņem ar ļoti lielu numurācijas pazeminājumu.

Lai izsargātos no tā, linkopjiem jāorganizē vislabākā kontrole un līnu stiebrīņu izlases veidā jāceļ augšā to gatavības stadijā, kad līnu stiebrīņi iegūst gaišu tērauda vai pelēku krāsu, kad līnu stiebrīņi sāk viegli lūst un līnu šķiedra viegli atdalās no koksnes visā stiebrīņa garumā. Līnu stiebrīņi, kam iesarkana vai tumša krāsa, ir nepietiekoši nogulējušies, no viņiem

var iegūt tikai zemas kvalitātes šķiedru, rupju.

Nedrīkst arī nokavēties ar līnu pacelšanu, jo arī tas samazina līnu kvalitāti, iegūstamā līnšķiedra ir nestipra un pūkaina.

Mūsu kolchozos, kā likums, līnu šķirošanu veic šķūņos, kur savesti līnu stiebrīņi, tas nav racionāli. Labākie Preiļu rajona līnu audzētāji šo darbu veic tieši uz lauka pie līnu stiebrīņu pacelšanas. Kā zināms, pie mums, līnus pacelot, sievietes ar grābekļiem līnu stiebrīņus saveļ kūļos. Šo darbu veicot līnu stiebrīņi sakrustojas un sajūk. Pie tālākas šķirošanas tā rezultātā daudz sajukušo stiebrīņu jānodod ar pazeminātu kvalitāti (0,5 numuru).

Pie vienlaicīgas stiebrīņu pacelšanas un šķirošanas uz lauka izklātajās līnu stiebrīņu rindās kā uz delnas redzams, kuras līnu saujas ir vienāda garuma, vienādā krāsā un gatavības pakāpē. Vienveidīgos pēc šim īpašībām līnu stiebrīņus ar grābekļiem vai rokām jāsavāc un jāsasien kūļos ne tievākos par 17 cm diametrā. Pēc vai pirms sasiešanas, kūļus sitot ar resnājiem galiem uz zemes, nolīdzina. Ja līnu stiebrīņu pacelšanu un šķirošanu veic skaidrā, sausā laikā, tad līni ir ar normalu mitrumu — 16 procentu, tāpēc tos tūlīt tieši no lauka var nogādāt uz līnu fabriku. Vienā mašīnā jāiekrauj vienas šķirnes ar vienādām īpašībām esoši līnu stiebrīņi. Mitrā laikā, ja līnu stiebrīņi ir paceļami, tad tas ir jā dara nekavējoties. Arī te reizē ar pacelšanu jāveic šķirošana. Izšķirot stiebrīņu kūļi nav jāsasien, bet jāstata statiņos, lai izkalst, jo tie ir ar paaugstinātu mitruma procentu. Kā tikai vējā līnu stiebrīņi izkalstuši, kūļi jāsasien un neievēdot šķūņos, jānodod līnu fabrikā.

Organizēti sagatavoties lopu ziemai

Viens no svarīgākajiem kolchozu, padomju saimniecību un mašīnu-traktoru staciju uzdevumiem ir laikā rūpēties par lopu izmitināšanu ziemā. No sagatavošanās ziemas periodam atkarīga lopu saglabāšanās, to produktivitātes celšanās, kā arī atnešanās.

Vispirms sabiedriskajam ganāmpulkam jāgatavo pietiekams daudzums dažādas lopbarības un jāorganizē pareiza tās uzglabāšana un izlietošana. Katram kolchozam pilnīgi jāapgādā lopi ne tikai ar rupju, bet arī ar sulīgo barību, nepieļaujot tās izšķiešanu. Lopbarība jānodod lopiem, ievērojot noteiktas diennakts normas. Šajā nolūkā katru mēnesi jāsaistāda lopbarības izlietošanas plāns, kurā attiecīgi jāievēro arī lopu produktivitāte. Nedrīkst pieļaut tādu stāvokli, ka lopi, kas labi nobaroti ganībās, noliesē ziemas periodā barības trūkuma dēļ.

Lai sekmīgi sagatavotos lopu ziemai, jāapgādā tāds lopbarības daudzums, kas nodrošinātu augstus pie-

Pie pacelšanas un šķirošanas izlases veidā jāraugās, lai šķiroti vidū neiekļūtu nenogulējušies stiebrīņi. Tos jāatstāj uz lauka līdz pilnīgai gatavībai. Līnu stiebrīņu šķirošanu uz lauka reizē ar pacelšanu var viegli veikt, ja līni izklāti taisnās rindās.

Saprotams, vienlaicīga līnu pacelšana un šķirošana prasa vairāk darbu un laika kā tikai sacelšana, tāpēc kolchozu valdēm jānosaka šim nolūkam papildmaksas izstrādes dienas, naudā vai graudos. Visi izdevumi ar uzviju atmaksāsies, jo ar grābekļiem sacelšos izjukušos līnu kūļus šķūņos grūtāk šķirot, līnu stiebrīņu kvalitāte būs zemāka, bet patērētā darba un laika būs vairāk.

Ko darīt ar vēl neiemērktiem līniem? Līnu mērcēšana oktobra mēnesī ir apgrūtināta. Aukstais laiks draud ar to, ka, iemērcot līnus mērcēs, tie var tur palikt zem ledus, vai pēc izklāšanas uz lauka — zem sniega. Tas var novest pie līnu produkcijas bojāejas, kvalitātes zuduma. Reizē ar to kolchozi cietīs lielus zaudējumus. Tāpēc ieteicams tos līnus, kurus tikai tagad atpogaļo, nodot līnu fabrikai nemērcētā veidā, tas ir, līnu salmu veidā. Šim nolūkam, lai paceltu līnu salmiņu kvalitāti, tāpat kā līnu stiebrīņi tie jāšķirot pēc garuma un krāsas, jāsasien kūļos 17—20 cm diametrā un jānodod līnu fabrikā.

Kolchozu linkopji! Pareizi izšķirotiet nododamo līnu produkciju, nododiet līnu fabrikai šīgāda līnu ražu stiebrīņu un līnu salmu veidā, ar to jūs tikai iegūsiat gan ienākumu, gan laika un darba patēriņa ziņā.

F. Karpupins,
Preiļu līnu fabrikas agronoms
I. Kaimenko,
Latvijas līnu tresta vecākais
līnu brāķeris

Skolu dzīve

JAUNS VĒRTĪGS PASĀKUMS

Lai celtu sekmības līmeni, disciplīnu un novērstu stundu kavējumus, Rimicānu 7-gadīgajā skolā izsludināts konkurss „Lābākā klase“. Konkurss ilgs no 1. oktobra līdz 1. maijam.

Ik pēc nedēļas tiek rezultāti konkursa rezultāti. Klase, kas uzvarējusi konkursā, noteiktajā nedēļā saņem ceļojošo sarkano vimpeli ar uzrakstu „Lābākā klase“ un radioreproduktoru translācijas tīklam, jo pagaidām pēc nesen notikušās skolas radiofakcijas, reproduktors katrā klasei vēl nav iegādāts, kaut gan kontakti tajās atrodas. Šo apbalvojumu konkursā uzvarējušā klase patur visu nākošo nedēļu. Pie konkursa nedēļas rezultāta tiek ņemta vērā skolēnu sekmība — aprēķina nedēļā iegūto nesekmīgo atzīmju skaitu vidēji uz vienu skolēnu, tāpat aprēķina vidēji nedēļā nokavēto stundu skaitu uz vienu skolēnu attiecīgajā klasē, ņem vērā skolēnu uzvedību, kārtību un tīrību un tad pēc punktu sistēmas nosaka, kura klase attiecīgajā nedēļā ir uzvarējusi.

TE SKOLAI JĀSAKA SAVS VĀRDS

Kinoteatra zālē nodziest gaisma. Sākas seanss. Skatītāji ērtāk iekārtojas krēslos. Vienu uzmanību saista ekrāns, bet te kā pēc komandas no priekšējiem krēsliem, kur biļetes cena divi rubļi, pleceļas vairāki apmeklētāji un ar mierīgu sirdi pārvietojas uz aizmugures vietām. Viņi neapzinās, ka zālē ir arī citi skatītāji, kurus tie traucē, neapzinās, ka tas nav godīgi — samaksāt par 3. vietu, bet sēdēt pirmajā. Viņi pat neatzīst par vajadzīgu, izpildīt kontrolīeris b. Beļajevs aizrādījumus. Ar vārdu sakot,

Pirmajā konkursa nedēļā uzvarētāja klase izrādījās septītā (klases audzinātājs b. Baltzoss). Pirmdienās pirms stundu sākuma uzvarētāja klase visas skolas skolēnu kopapulcē saņem ceļojošās balvas.

Konkurss atsevišķās klasēs izraisījis lielu aktivitāti skolēnu vidū; tie vērsās pret disciplīnas grāvjiem, sliktiem un stundu kavētājiem, jo bez šīm ceļojošām nedēļas balvām ir noteikts, ka uzvarējušā klase visā mācību gadā, tas ir, tā klase, kura visvairāk nedēļas būs paturējusi pie sevis ceļojošās balvas laikā no 1. oktobra līdz 1. maijam, saņems augstāko balvu — 1957. gada vasarā brīvu ekskursiju pēc pašu izvēlēta maršruta līdz 1500 km. Šai ekskursijai automašīnu dos kolchozs par kukuruzas audzēšanu, bet pārējos ekskursijas izdevumus segs no līdzekļiem, ko skolas kolektīvs — skolotāji un skolēni — ieņems no mācību gada laikā rīkotajiem makslinieciskās pašdarbības vakariem.

P. Zurza,
Rimicānu 7-gadīgās skolas
direktors

šie kino apmeklētāji pārkāpj visas sabiedriskās normas.

Kas tad tie ir? Par nozēlošanu izrādās, ka tie ir Līvānu 1. Vidusskolas 8. klases skolēni. Pustumsā var saziņēt Skagali, Miltiņu un vēl dažus citus, kas ignorē skolēnu un kinoapmeklētāju noteikumus.

Kaut gan tas notika 7. oktobrī dēšanas seansā, tad tomēr skolēni nedrīkst aizmirst, kur viņi atrodas. Ja neprot uzvesties, tad tādēļ kinoteatru nav ko meklēt un par to jāraugās arī skolai.

A. Nagla

Līvānu kudrinieki Oktobra revolūcijas 39. gadadienu sagaidot

Kolektīvs uzņēmies paaugstinātas saistības

Līvānu kūdras fabrikas kolektīvs plašā ražošanas apspriedē rezumēja III ražošanas kvartāla sasniegumus. Kūdras fabrika 1956. gada triju kvartālu ražošanas plānu kopprodukcijā izpildījusi par 107,7 procentiem, atsevišķos produkcijas veidos: kūdras izolācijas plākšņu ražošanā par 168,2 procentiem, segmentu — par 184,2 procentiem, kūdras pakaišu — par 91,8 procentiem.

Atzīmējot sasniegto, mūsu strādnieku kolektīvs par godu Oktobra revolūcijas 39. gada dienai uzņemas jaunas saistības, tas ir, oktobra mēneša ražošanas plānu izpildīt produkcijas kopieģuvē par 130

procentiem, izrakt 2000 tonnu kūdras, virs plāna izgatavot 1000 saiņu pakaišu kūdras, 3000 m² izolācijas plākšņu, 20.000 gabalu kūdras segmentu, kūdras purvā uzbūvēt viena kilometra garumā jaunu dzelzceļu un izremontēt kūdras ieguves un apstrādes mašīnas kopsumā par 10.000 rubļiem.

Kūdras fabrikas kolektīvs, ieslēdzoties kopējā socialistiskajā sacensībā par godu Oktobra revolūcijas svētkiem, šodien gūst vienu darba uzvaru pēc otras. Nav šaubu, ka mēs uzņemtās saistības izpildīsim pirms termiņa.

K. Lavrins,
kūdras fabrikas „Līvāni“
direktors

Kūdra aizstāj korķakoku

Līvānu stacija ne ar ko sevišķi neatšķiras no daudzām citām Latvijas dzelzceļa stacijām. Taču to pazīst daudzās mūsu zemes vietās. No šīs stācijas ik dienas nosūta jaunceltnēm kūdras izolācijas segmentus, kas aizstāj no korķakoka izgatavotos dārgos izolācijas materiālus.

Pirms sešiem gadiem Līvānu kūdras fabrikas meistari bb. Ancāns un Griezāns kopā ar Latvijas PSR Vietējās un kurināmā rūpniecības ministrijas kurināmā nodaļas vadītāju b. Birkmani izstrādāja tehnoloģiskos noteikumus, pēc kuriem no sausas kūdras izgatavo segmentus, cauru-

vadu izolācijai no apkārtējās temperatūras ietekmes. Viņu vadībā fabrikas darbnīcā konstruēja vienkāršas frezmašīnas, uzstādīja ripzāģus. Pirmo segmentu partiju, kas tika izgatavota izmēģinājumu veidā, nosūtīja uz Baku. Tā guva augstu novērtējumu. Naftinieki lūdza jauno produkciju ražot lielos daudzumos. Drīz vien kūdras segmentus sāka pieprasīt arī Erevanas, Saratovas, Ufas, Kazanā un citu pilsētu uzņēmumi.

Kūdras fabrikas direktors b. Lavrins pastāstīja:
— Mūsu fabrika ir vienīgā Padomju Savienībā, kas izgatavo kūdras izolācijas seg-

mentus. Esam sekmīgi izpildījuši gada ražošanas programmu. Jau izgatavoti 900 tūkstoši segmentu, kamēr gada uzdevumā paredzēts izgatavot 500 tūkstošus.

Fabrikas kolektīvs apguvis arī kūdras izolācijas plākšņu ražošanu, kuras izmanto celtniecībā. Uz Maskavu, Leningradu, Odesu un citām pilsētām nosūtīti vairāk nekā 100 tūkstoš kvadrātmetru plākšņu. Arī šīs produkcijas ražošanā gada uzdevums jau izpildīts.

Līvānu kūdras fabrikā raitais darba ritms nenorimst ne dienu, ne nakti. Uzņēmuma kolektīvs čakli strādā, lai līdz Oktobra revolūcijas 39. gada dienai izpildītu divu gadu uzdevumus.

Attēlā: strādniece Zina Michailova šķiro kūdras izolācijas plākšnes.

(LTA)

S. Daņilova foto

Pa npublicēto materiālu pēdām

Kad sāks darboties jaunā termoelektrostacija?

Šādu jautājumu bieži var dzirdēt mūsu pilsētā. Redakcijai par to rakstījuši daudzi iedzīvotāji.

Sarunā ar Līvānu rajona izpildu komitejas komunālās saimniecības nodaļas vadītāju b. Jurinovu noskaidrojām.

Esošās Līvānu rūpkombināta elektrostācijas, kas dod elek-

trisko strāvu pilsētai, jauda nespēj apmierināt pieaugošās iedzīvotāju prasības. Tāpēc rajonam šogad piešķīra jaunu spēcīgu termoelektrostaciju, kas jau atvesta uz Līvāniem.

Sakarā ar to, ka 1956. finansu gadā elektrostācijas celšanai rajona budžetā nav ielānāti līdzekļi, tad elektro-

stācijas būvi uzsāks janvāra mēnesī. Pēc elektrostācijas nodošanas ekspluatācijā, tā kopā ar rūpkombināta elektrostaciju pilnīgi nodrošinās pilsētas iedzīvotājus, iestādes un rūpniecības uzņēmumus ar elektroenerģiju, tad arī tiks pievienoti jauni elektroabonentī.

STARPTAUTISKAIS APSKATS Suecas jautājums Drošības padomē

Apvienoto Naciju Organizācijas Drošības padome apspriedē Suecas jautājumu. Padomes sēdēs piedalās septiņu valstu, tai skaitā PSRS, ASV, Anglijas un Francijas ārlietu ministri. Tik daudz ārlietu ministru jau sen nebija sanākuši Drošības padomē.

Suecas jautājuma apspriešanai Drošības padomē ir sevišķi svarīga nozīme. Šī padome atbild par miera saglabāšanu, un tās pienākums ir veicināt Suecas jautājuma atrisināšanu miera ceļā, nepieļaujot tālāku situācijas saasināšanos Suecas kanāla rajonā.

Tomēr, kā liecina Anglijas, Francijas un ASV pārstāvju runas Drošības padomes sēdēs, rietumvalstis necenšas atrisināt Suecas jautājumu sarunās un uz taisnīgiem pamatiem. Tās gribētu pārvērst Drošības padomi par organu, kas tiesātu Eģipti, par orga-

nu, kas palīdzētu rietumvalstīm panākt to, ko tām līdz šim nav izdevies izdarīt, proti, atjaunot ārzemju kapitalistu kontroli Suecas kanāla joslā. Anglijas un Francijas pārstāvji iesniedza Drošības padomei rezolūcijas projektu, ko atbalsta arī ASV. Šajā projektā pēc būtības ir tās pašas prasības Eģiptei, kuras pēdējā kategoriski noraidījuši jau iepriekšējās sarunās ar rietumvalstu pārstāvjiem. Tagad rietumvalstis grib, lai šīs prasības tiktu izvirzītas Eģiptei Drošības padomes vārdā.

Padomju Savienības ārlietu ministrs D. Šepilovs, 8. oktobrī runādams Drošības padomē, asi kritizēja rietumvalstu politiku Suecas jautājumā. Viņš norādīja, ka šo politiku nosaka amerikāņu, angļu un franču kapitalistisko monopolu imperialistiskās intereses. „Pašlaik, — sacīja D. Šepilovs, — daži monopoli izstrādā pa-

kara izraisīšanu Suecas kanāla joslā“.

D. Šepilovs atzīmēja, ka, lai mierīgi norogulētu Suecas jautājumu, vispirms jāatsakās no ultimatu, kara draudu un ekonomiska spiediena politikas attiecībā pret Eģipti. Taču rietumvalstis faktiski līdz šim negribēja vest sarunas ar Eģipti, pamatojoties uz līdztiesības un Eģiptes valsts neatkarības principiem.

Šīs sarunas jāuzsāk, uzsvēra b. Šepilovs.

Padomju Savienības pārstāvis ierosināja sastādīt autoritatīvu Drošības padomes komiteju šādu sarunu vešanai. Par sarunu rezultātiem komitejai noteiktā laikā būtu jāziņo Drošības padomei. Komitejai varētu arī uzdot sagatavot plašu starptautisku konferenci, kurā piedalītos visas zemes, kas izmanto Suecas kanālu. Šajā konferencē izskatītu un apstiprinātu jaunu konvenciju, lai garantētu brīvu kuģošanu pa Suecas kanālu.

Padomju priekšlikumu atbalstīja arī Dienvidslāvijas delegācija. Eģiptes ārlietu ministrs Favzi paziņoja, ka Eģiptes valdība nelokāmi izsakās par sarunām, lai miera ceļā un taisnīgi atrisinātu Suecas jautājumu, un atzīst par nepieciešamu, lai Drošības padome izveidotu organu šādu sarunu vešanai.

Drošības padomes sēdes ir visas pasaules uzmanības centrā. Azijas un arābu zemēs Padomju Savienības priekšlikumi par Suecas jautājuma mierīgu atrisināšanu sarunās uzņemti ar piekrišanu. „Padomju ārlietu ministra enerģiskais atbalsts Eģiptei, — raksta Indijas avīze „Amrita Bazar Patrika“, — skaidri rāda, ka Anglijai un Francijai praktiski nav iespējams saņemt Drošības padomes atbalstu saviem plāniem. Tāpēc vienīgā izeja ir sarunās panākt Eģiptei pieņemamu vienošanos“.

V. Charkovs

Ko stāsta kolchoznieku darba grāmatiņas

Vienkāršā un nelielā kolchoznieku darba grāmatiņa par savu īpašnieku var daudz ko pastāstīt.

Kolchoza „Ziedošā vārpa“ kolchozniece Olga Proma, čakli piedaloties lauku darbos, izstrādājusi 425 izstrādes dienas, septembra mēnesī čaklā kolchozniece noplūkusi vairāk kā 4 hektarus linu un šinī mēnesī nopelnījusi 100 izstrādes dienu.

Šī paša kolchoza kolchozniece laukkope Anna Kļavinska līdz 1. oktobrim bija izstrādājusi 358 izstrādes dienas.

* * *

Kolchoza „Darbs“ labākais laukstrādnieks ir Pēteris Gercāns, kas uz 1. oktobra bija izstrādājis 341 izstrādes dienu. Saprotams, šodien to krietni vairāk, jo Pēteri ikdienas

var sastapt brigades tīrumos. Pašlaik viņš čakli strādā pie kartupeļu novākšanas.

No vīriešiem neatpaliek kolchozniece Anna Stikāne. Viņas darba grāmatiņā jau ierakstītas vairāk kā 310 izstrādes dienas.

* * *

Vorošilova vārdā nosauktā kolchoza linu posminiece kolchoza komjaunatnes pirmorganizācijas sekretare Valentina Andrejeva izaudzēja bagātu linu ražu. Posma linu produkcija jau tik pat kā šķūņos. Teicama darba rezultātā komjaunietes b. Andrejevas darba grāmatiņā jau ierakstītas vairāk kā 210 izstrādes dienas.

Kam darbs ir goda, pienākuma un slavas lieta, to darba grāmatiņa neapkauno.

Nodot un pārdot kartupeļus spirta rūpnīcai — darbaļaudim izdevīgi

Sakarā ar PSRS Ministru Padomes un KP CK lēmumu, lai nostiprinātu kolchozus ekonomiski un paceltu kolchoznieku labklājību 1956. gadā paaugstinātas kartupeļu sagādes un iepirkšanas cenas. Par katru tonnu obligatā nodēvēs nodoto kartupeļu sagādes organizācijas maksā 330 rubļu, ja cietes saturs kartupeļos atbilst standartam, t. i., 15 procenti. Par valsts iepirkumā nodotiem kartupeļiem sagādes organizācijas maksā par katru tonnu 530 rubļu.

Līvānu spirta rūpnīca par obligato kartupeļu piegādi un iepirkumu kolchoziem un kolchozniekiem maksā valsts noteiktās cenas, ja cietes saturs atbilst standartam un ir ne vairāk kā 1,5 procenti netīrumu. Ja kolchozs jeb kolchoznieks nodod kartupeļus ar paaugstinātu cietes saturu, tad atmaksā ir augstāka.

Ievērojot to, ka šogad kartupeļu raža ir laba, tāpēc iespējams katram kolchozam un kolchozniekam pārdot valstij ievērojamu daudzumu kartupeļu virs paredzētā plā-

na. Līvānu spirta rūpnīca, ievērojot iedzīvotāju lūgumu, 1956. gadā par virsplānā pārdotiem kartupeļiem izsniedz šķiedena talonus, tas ir, par katriem 100 kg pārdoto kartupeļu pret samaksu var saņemt 60 dekalitru šķiedena. Tas paver iespēju kolchozniekiem un pilsētas iedzīvotājiem racionāli izmantot kartupeļus rūpniecībā, pie kam kartupeļu pārdevēji neko nezaudē, jo kartupeļu vietā ar labām sekmēm var izbarot šķiedeni. Tiek iegūti arī naudas līdzekļi.

Lai neatrautu cilvēkus un transportu no darba, spirta rūpnīca, ja pārdodamo kartupeļu daudzums kolchozam vai kolchozniekam ir liels, pārvadā ar savu transportu. Transportu var pieprasīt pa telefonu № 62 vai 66. Kartupeļu pieņemšanas punkts Līvānu spirta rūpnīcā strādā nepārtraukti visu laiku.

Pārdodiet kartupeļus valstij. Ar to, jūs sekmēsiet rūpniecības attīstību.

R. Greile,
Līvānu spirta rūpnīcas
direktors

Ciešus sakarus deputātiem ar vēlētajiem

Sekmīga saimniecisko un politisko uzdevumu realizēšana vietējās Padomēs lielā mērā atkarīga no deputātiem, no viņu piedalīšanās vietējo Padomju praktiskajā darbā.

Tautas ievēlētiem deputātiem, — māca V. I. Lēpins, — pašiem jāstrādā, pašiem jāizpilda savi likumi, pašiem jāpārbauda tas, kas iznāk dzīvē, pašiem jāatbild tieši savu vēlētajū priekšā.

Ar saviem deputātiem Padomes nodibina pastāvīgus sakarus ar iedzīvotājiem un organizē masas svarīgāko saimnieciski politisko uzdevumu veikšanai.

Lai kļūtu par masu organizatoru, deputatam jābūt augstas politiskās un darba aktivitātes paraugam, bezgalīgi uzticīgam padomju valsts interesēm, cīnītājam par partijas un valdības norādījumu realizēšanu un darbaļaužu deputatu Padomju pieņemto lēmumu izpildīšanu.

Vietējo Padomju vēlēšanu laikā vēlētajiem dod saviem deputātiem norādījumus, tas ir, konkrētus priekšlikumus vietējām Padomēm iedzīvotāju kulturalo un materialo vajadzību apmierināšanai.

Cīņa par savu vēlētajū izteikto priekšlikumu realizēšanu ir deputata darba galvenais uzdevums. Katram deputatam ir jāatskaitās vēlētajiem par savu darbu un darbaļaužu deputatu Padomes darbu. Atskaite ir pati svarīgākā forma deputata sakariem ar vēlētajiem — jo biežāk viņš tiem atskaitīsies, jo ciešāki kļūs sakari starp Padomēm un iedzīvotājiem. Deputātiem ar saviem vēlētajiem pastāvīgi jāsaazinās, bez tā viņš nevar sekmīgi izpildīt savus pienākumus.

Daudzi rajona iedzīvotāji jautā, kad un kurā laikā var apmeklēt vietējo Padomju deputatus dažādu jautājumu noskaidrošanai. Publicējam vēlētajū pieņemšanas grafiku.

Deputata uzvārds un iniciāļi	Pieņemšanas vieta	Kādā mēneša nedēļā	Kādā nedēļas dienā
Agafonovs K. A.	Rauniešu ciema padome	1.	1.
Avika I. E.	Rajona izpildu komiteja	1.	1.
Bernāns J. S.	Rajona izpildu komiteja	2.	5.
Braslavcvs I. I.	Molotova v. n. k.	1.	1.
Brokāns A. P.	Staru ciema padome	3.	3.
Beļajevs V. J.	Rudzētu ciema padome	2.	2.
Daugavvanaga J. J.	Kolchoza „Nākotne“	1.	3.
Jerofejeva H. J.	Turku ciema padome	4.	3.
Jurinovs F. P.	Komunalās saimniecības nodaļa	1.	1.
Kovalevskis J. J.	Rajona izpildu komiteja	2.	2.
Kajinka L. I.	Rajona izpildu komiteja	4.	4.
Katjaka K. M.	Rauniešu ciema padome	4.	5.
Kalvāns I. A.	Pēternieku ciema padome	2.	1.
Klauža G. J.	Ļepina v. n. k.	3.	2.
Upeniece B. A.	Rajona izpildu komiteja	3.	3.
Līvdāns P. D.	Rožupes ciema padome	2.	2.
Lapiņš G. P.	Turku ciema padome	1.	3.
Medusons B. A.	Kursišu ciema padome	4.	6.
Pabērzs S. J.	Kajipina v. n. k.	3.	3.
Pundurs I. K.	Rožkalnu ciema padome	2.	2.
Pilāns A. P.	Rožupes ciema padome	1.	3.
Postalojāns V. A.	Pēternieku ciema padome	4.	5.
Petrovs R. J.	Pēternieku ciema padome	3.	4.
Prisjagins N. G.	Staru ciema padome	2.	2.
Bravins N. J.	Jersikas ciema padome	3.	1.
Staris P.	Rajona izpildu komiteja	2.	1.
Stepanovs G. F.	Līvānu ciema padome	3.	3.
Jeromins A. V.	Kolchozs „Molodaja gvardija“	2.	1.
Sadovskis K. J.	Komunalās saimniecības nodaļa	4.	4.
Ūdrs G. J.	Rajona izpildu komiteja	1.	5.
Kokoriša I. J.	Rajona izpildu komiteja	3.	5.
Vaivode A. I.	Rožkalnu ciema padome	2.	2.
Vilcāne V. S.	Kolchozs 1. „Maijs“	1.	5.
Vučāne A. E.	Kolchozs „Brīvais zemnieks“	3.	3.

Piezīme: grafiks jālasa tā: trešā aile nosaka mēneša nedēļu, ceturtā — nedēļas dienu. Piemēram, Agafonovs K. A. 1., tas ir, mēneša pirmajā nedēļā 1., tas ir, pirmdienā.

Mums raksta

Vai tādām jābūt kluba telpām?

Katrs garāmgājējs, iedams gar lauksaimniecības arteļa „Dzimtene“ klubu, nodomā: „Tās nu gan ir skaistas, gaišas telpas, kulturas darbiniekiem tajās mājīgi strādāt.“ Tas tā tiešām būtu, ja kluba iekšpuse būtu vismaz tik priekšzīmīga kā ārpuse.

Par kluba vadītāju te no maija mēneša strādā komjauniete Erika Jaudzema.

Kluba tagadējais stāvoklis ir pavisam bēdīgs. Kolchoza ļaudis jau vairāk kā četrus mēnešus neko vairāk nav redzējuši savā klubā, kā tikai kinoizrādes un arī tad, kad atbrauc ceļojošā kinoiekārta, kinomechanikim b. Brūverim jāap-

skrien viss kolchozs līdz dabū rokā kluba atslēgu. To vēl var skatīt par laimīgu gadījumu, kad atslēgu sameklē, bet gadās arī tā, ka atslēgas nav un stundām ilgi jāsalst pie kluba durvīm, kamēr atslēdz durvis un var tikt iekšā.

Liekas, ka kolchoza valde un Staru ciema padomes priekšsēdētāja b. Kotāne šādu kluba stāvokli atzīst par normalu.

Lielu pārmetumu pelna rajona kulturas nodaļas vadītāja b. Vasiļjeva, kura ir rets viesis kolchozā un, ja arī atbrauc, tad klubu apiet ar likumu.

A. Cielava

Humors un satira

Tā kā malenieši

— Nu, kas tur par mākslu izrakt grāvi? — teiks katrs, kam piedāvās šādu darbiņu. Tomēr izrādās, ka rajona remontu un celtniecības katorim tā ir neatrisināma problēma, jo citādi jau racēji, kas strādāja pie kanalizācijas ierīkošanas jaunajai partijas komitejas ēkai, nebūtu svieduši lāpstas krūmos un laidušiies lapās. Gandrīz divus gadus atpakaļ celtniecības katoris uzņēmās šo darbu. Sanāca vīri ar lāpstām. Raka, raka un izraka dziļi bedrē pašā Daugavpils ielas vidū. Raka, raka un izraka tikpat dziļu grāvi no ēkas stūra līdz bedrei. Daugavpils telas iedzīvotāji diendienā gāja garām šai bedrei, brīnījās, un pa laikam viens otrs tajā arī iekrita, praktiski pārliecinoties, ka bedre ielas vidū ir kaut kas neparasts.

Tā tas turpinājās gandrīz gadu. Tad celtnieki sadomāja, ka grāvis nav pienācīgi glīts un izskatītos daudz labāk, ja to raktu ar ekskavatoru. Atkal sanāca vīri ar lāpstām un grāvi aizbēra...

Atbrauca ekskavators un mēģināja rakt, bet nekā. Mašīnists lādējās, bet mašīna grima Irdenajā zemē un tik tikko pati neiegāzās nelaimīgajā bedrē. Celtnieki stāvēja ap grāvi un plātīja rokas. Tad kādam ieskreja galvā prātīga doma, kurai piekrita arī citi: — Ekskavators jāvēc projām kamēr nav par vēlu un gravis jārok ar lāpstām. Runāts darīts. Trešo reizi sanāca vīri ar lāpstām un izraka grāvi.

Nesen dziļajā bedrē iekrita zirgs ar visiem ratiem un tagad šo rajona celtniecības kantora monumentālo celtni iezogoja, acimredzot tāpēc, lai tajā negadītos iekrist kādam no kantora priekšniecības. Grāvis kā izrakts, tā arī pamests un droši vien tā stāvēs tik ilgi, kamēr atkal kādam ienāks prātā „vērtīga ideja“ un proti: grāvi aizbērt, jo kā liekas kanalizācijas ierīkošana nav celtniecības kantora spēkos.

Tikai par to vajadzēja padomāt tad, kad darbu uzņēmās bet tagad, ja citu neko prātīgu nevar paveikt, vismaz jālikvidē Daugavpils ielā nepārejama šķērslis.

P. Nātreskāts

Aukstums taisās kost, bet rūpkombināta direktors nejt

Eh, bija vasara, bija mierīgas dienas. Pallek vēss, izej saulītē, pasildies. Tad jau tās malciņas nevienu nevajadzēja. Tik priekš zupas uzvārīšanas. Un to jau sameklēja ap stūriem. Bet tagad, Eh, negribas ne maz domāt. Katru dienu zvana un taujā, nāk un prasa: — Biedrī Prochorov, kad jūš man malciņu pievādsiet, samaksāts jau sen... Biedrī Prochorov, kad varēs nopirkt kūdru... Salstam...

Nāk un nāk, gan tēvi un mātes, kam mājās mazi bērni, gan veci pensionāri, gan zvaniestādes. Ha, ha, ha, nekas ka salstiet, nenāks virsū tik drīz snaudiens, būs skaidrākas galvas.

Apnicis jau viņos klausīties. Nu gaidiet, pagaidiet vien, es jau neesmu kamielis, kas no slāpjiem mežiem var malku uz muguras iznest.

Tā ik dienas sev zem deguna murmūna tas, kam jāapgādā pilsētas, lauku iestādes un iedzīvotāji ar kurināmo. Bet no tā visa iedzīvotājiem maz labuma. Ziemā deguna galā, bet pilsētas ie-

„ASO. NĀTRU“ VĒSTULE Kolchoza „Ziedošā vārpa“ kolchozniecei Varvarai Osauļenko

Biedrene Osauļenko, Jūsu vēstuli, kuru rakstījāt 9. oktobrī saņēmu. Zemu nolaižot Jūsu priekšā savus nātru rezgalus, pateicos un apsveicu Jūs par oriģinālo domu, ko aprakstījāt. Nav šaubu, katrs, kas lasīja Jūsu vēstuli, teiks, ka Jūs milāt kritiku un galvenais spējāt ieraudzīt savos biedros to, kā nav.

Lūk, Jūs rakstītat, ka jaunais III brigades brigadieris b. Gulbīnskis neesot aprēķinājis kolchozniekiem izstrādes dienas par septembra mēnesi. Fakts, tas nav veikts. Bet Jūs aizmirsāt pastāstīt, ka Jūsu vīrs Vilcāns Alberts, šis brigades uzskaitvedis, pirms mēneša atceltais no šīs pašas brigades brigadierā pienākumiem, nav neko darijis, lai aprēķinātu šīs izstrādes dienas un ierakstītu kolchoznieku grāmatīpās. Jūs aizmirsāt vai negribējāt minēt, ka Vilcāns Alberts, šis pats uzskaitvedis, kad bija par brigaderi, nebija savas brigades cilvēkiem grāmatīpās izsniedzis uz rokas no jūnija mēneša, ka uzskaitvedī bija nolaišta nozēļojamā stāvoklī, ka arī šodien, spītējot visiem par pazemināšanu darbā, viņš nepalīdz brigadierim organizēt darbu brigadē, bet otrādi — grauj to.

Biedrene Osauļenko, Jūs rakstāt, ka brigadieris b. Gulbīnskis patris dienas pēc kārtas dzīvojojot pa veikalu un dzerot, kas kā pati zināt ir Jūsu izdomājums, bet kāpēc Jūs 9. oktobrī, rakstot man, nerakstījāt patiesību? ...Kādu? Lūk, ka 8. oktobra vakarā b. Gulbīnskis norīkoja savu uzskaitvedi, Jūsu vīru Vilcānu Albertu, 9. oktobrī vadīt kartupeļu rakšanas darbus brigadē. Bija

norikots arī vagu atarājs kolchoznieks Gulbīnskis Jānis E., bet Vilcāns Alberts to leicīnāja pie sevis un abi sadzērs, ka nespēja ne vadīt racējus, ne arājs arklu. Kāpēc Jūs to nerakstījāt, ja dzeršana notika Jūsu mājā? Vai tāpēc ka te iejaukts Jūsu vīrs? Kāpēc Jūs nerakstījāt, ka 14 kolchozniecēm, pateicoties viņa „vadišanas mācai“, nebija darba un kartupeļi palika nerakti? Kāpēc?!

Jūs rakstāt, ka brigadieris b. Gulbīnskis kolchoza priekšsēdētājam vienmēr jāmeklē rokā. Sakiet, vai b. Gulbīnska vietā nav jāraksta Vilcāns Alberts, kuru 9. oktobrī meklēja kā brigadieris b. Gulbīnskis tā priekšsēdētājs?

Biedrene Osauļenko, Jūs esiet komjauniete, kolchozniece Jūs rakstāt man un nosaucat cilvēkus, kas cenšas pacelt brigades saimniecību, nolaištu Jūsu vīra vadišanas laikā, par dzerājiem.

Jūs nekaunaties rakstīt man nepatiesību, Jūms nav paškritikas, jo, strādādama par piena pievedēju Rožupes pienotavā, neesat šogad izstrādājusi nevienu izstrādes dienu kolchozā, kaut gan to varējāt izdarīt.

Es vēlreiz par iesūtīto vēstuli Jums pateicos un novēlu labas sekmes arī turpmākajā brigades dzīves rakstveida „apgāismošanā“, tāpat iesaku Jūsu komjaunatnes organizācijai Jūs netraucēt aizstāvēt brigades darbadiisciplīnas grāvējus. Tikai neticu, vai viņi šini ziņā mani klausīs.

Neaizmirstat mani, kā es neaizmirsīšu Jūs un kad atkal iegribēšies nātru kāpostu, uzrakstiet vēl.

Ar cieņu „Asās Nātres“

Vai Jūs ziniet

... b. Zaičenko, ka ziema nāk virsū ar joni un rajona kolchozos, tēpat arī pilsētā ir ne mazums tādu logu, kuriem nav stiklu? Vai jūs ziniet arī to, ka stiklus nevar dabūt patērētāju biedrības veikalos?

Tad varbūt Jūs zināsi, kā tādā gadījumā var izlidzēties. Ar ko varētu aizstāt šo caurspīdīgo būvmateriālu? Ja ziniet, tad uzrakstiet „Asajam Nātrēm“. Rajona darbaļaudis par to būs varen priecīgi.

... Oškalna vārdā nosauktā kolchoza brigadier,

b. Jegorov, ka Jūs savus pienākumus veiciet slikti, ka dzeršana darba laikā un vispār dzeršana kolchoza vadītājam darbiniekam nav pieļaujama. Ja Jūs to esat aizmirsuši, tad mēs, „Asās Nātres“, Jums to atgādinām.

Jūsu vadītajā brigadē vēl no kolchozniekiem nav pieņemts septembrī veiktais darbs, Jūs neesat apmērijuši kolchoznieku plūktos līnu laukus, bet līnu tur vairs sen nav. Drīz tur nevarēs pateikt, kāda kultura augusi un kā Jūs tad domājat aprēķināt izstrādes dienas?

Bez tam brigadē ir vēl daudz citas nekārtības. Nav izslēgta arī sabiedriskās mantas izvāzāšanas iespēja.

Un tas viss tikai tāpēc, ka skaidrā, biedri brigadier, Jūs esat tikai dažas stundas rīta agrumā, bet tad Jūs moka smagus pagīras.

Tāpēc Jums arī jāzina, ka kolchoznieki ilgi tādas vadītājus necietīs.

*

... ka vairāk kā puse mūsu rajona kolchozo neved no Līvānu spirta rūpnīcas šķiedeni, kaut gan kolchozos lopbarības krājumi niecīgi, bet spirta rūpnīca pašlaik šķiedeni dod oik kuram vajag.

... ka Krustpils, Daugavpils un Aknīstes rajona vairāki kolehozi var šķiedeni saviem loptiem pievest, bet mūsu rajona Kaiļina vārdā nosauktais, Čapajeva vārdā nosauktais, „Darbs“, „Darba tauta“, „Draudzīgais maijs“, „Dzimtene“ uu daudzli citi to nevar?

Tie, kas Jums apnikuši līdz ausīm

Redaktora v. i. A. STARIS